

Motto:

Radujme se všichni spolu
Syn Boží sestoupil dolů

ROČNÍK III..

17. PROSINEC 1995

4

Tomášek®

Vážení přátelé.

Vzájemné přání štěstí, zdraví a Božího pokoje se stalo už od dawna tradičním vánočním zvykem, ze kterého se však to závěrečné "Boží pokoj" v poslední době trochu vytratilo. Zůstalo jen u štěstí a zdraví.

Co však je "štěstí"? Pro každého z nás něco jiného a to ještě záleží na tom, kolikátko právě je, jak jsme se vyspali a kolik je hodin. Může se proto lehce stát, že nám někdo, ovšem při dobré vůli, přeje něco úplně jiného, než sami chceme a než se nám líbí. A to budeme rádi, že to myslí dobře, klidně se totiž stává, že si někdo své štěstí představuje a buduje na nás úkor, ať už skrytě nebo veřejně. Jedno štěstí a tolik výkladů - je to vůbec možné?

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Obdobně je tomu ale i se zdravím. Co dělá život zdravým? Zásoba jídla, výhodná pojišťovna, sport, hodinová meditace nebo úmorná dřina?

Ani zde bychom se docela jistě neshodli. Nakonec, co nám vlastně z toho vánočního přání zbylo? O takové zamlžené štěstí a zdraví není ani co stát. Než nejistotu, to radší nic.

Zrušíme je? To už bychom mohli zrušit rovnou všechny naše zvyky. Ne, to není řešení. Spíše bych navrhl, aby se do vánočního přání vrátilo ke zdraví a štěstí to původní "Boží požehnání" nebo "Boží pokoj".

Jedině vespolečnosti Boží se dostane kýženému štěstí a zdraví té pravé a jedinečné podoby. Boží hodnoty nejsou totiž nikdy dvojani troj- ani stosmyslné, pouze a zásadně jednoznačné a navíc platí déle, než jen náš krátký život. Co říct na závěrůvodníku? Štěstí a zdraví si přejme, ale podle Božích not. A potom už se nebude třeba ničeho obávat.

Štěstí, zdraví a Boží pokoj Vám všem přeje
P. Jiří Kaňa, farář

SLOVO OTCE BISKUPA

Přinášíme loňské slovo biskupa Vojtěcha ke kněžským povoláním:

Milé sestry a drazí bratři. Při svých pastoračních návštěvách jsem Vás prosil o modlitbu za kněžská a řeholní povolání a za Váš život ve větší blízkosti Krista, který může povzbudit mladé lidi k odvaze, odvaze slyšet jeho pozvání k následování.

A nyní se obracím na Vás, odvážní mladí muži, kteří, přestože nejste dokonali, splňujete potřebné předpoklady, zaslechli jste pozvání Pána ke kněžství a uvažujete o vstupu do semináře. Odložte obavy, zajděte za svým duchovním vůdcem nebo zpovědníkem a podejte si přihlášku do semináře.

Srdečně Vás všechny zdravím a ze srdce Vám žechnám.

Váš biskup Vojtěch

ŽEHNÁNÍ

Žehnání je trvalým doprovázejícím darem Boha lpro lidi v dějinách spásy, které se začaly již od Adama. Boží požehnání je uvedeno již v první Mojžíšově knize (Gen.1,28, 2, 3, v Tob. 5,17 atd.) Stejně tak i v Novém Zákoně jsou zmínky o žehnání, např. Mt. 19,15 a v úvodních slovech listů sv. Pavla.

Žehnání jsou svátostiny, kterými do církve proniká duchovní síla pomáhající milosti. Bůh, od něhož pochází všechno požehnání, dovolil už ve Starém Zákoně patriarchům, králům, kněžím, levitům a rodičům, aby vzýváním Božího jména udělovali požehnání a v Jeho jménu zahrnovali Božím požehnáním jiné lidi a stvořené věci.

V Novém Zákoně je tato služba svěřena církvi, která prostřednictvím biskupů, kněží, jáhnů a v některých případech i laiků, sděluje ve svátostinách Boží lásku lidem. Tato žechnání

jsou vykonávána k Boží oslavě a k duchovnímu prospěchu Božího lidu.

Při žechnání je na prvním místě oslavován Bůh za jeho dary a dále je potom prosba za Boží dobrodiní a potlačení moci zla ve světě.

Církev ve všem oslavuje Boha a snaží se, aby Boží sláva a zejména Boží láska byla zřejmá všem lidem a pronikla do jejich života, protože Kristus, Boží Syn, nám toto svědectví Boží lásky přinesl svým životem na zemi.

Slavení žechnání má dvě hlavní části (myšlenky):

zvěstování Božího slova a chvála Boží dobroty s prosbou o Jeho pomoc.

Liturgická struktura obřadu je potom obvykle tato:

1. Úvod (znamení kříže, pozdrav, úvodní slovo).
2. Čtení Božího slova (úryvek z Písma, promluva).
3. Obřad žechnání (přímluvy, modlitba Páně, žechnací modlitba).
4. Závěrečné požehnání.

Podle hierarchických služeb v církvi jsou rozdělena žechnání určená biskupovi, kněžím a jáhnům, kteří mají svátostné kněžství. Akolyté (v přesném označení této služby - viz. předminulý "Tomášek") a lektori mohou z pověření místního ordináře (obvykle biskupa) udělovat některá, jim svěřená žechnání (viz. Benedikcionál str. 10, bod 18d).

Nás bude hlavně zajímat, že také rodiče mohou žechnat svým dětem při večerní modlitbě i při jiných příležitostech.

Je přáním církve, aby si věřící uvědomovali dobrodiní a potřebu žechnání v životě církve a využívali je.

(mimořadem: maminky, které čekáte dítě, věděly jste, že můžete pro sebe a své dítě přijmout zvláštní požehnání?)

Modlitba: Bože, dej ať v žechnáních, která nám zprostředkovává Tvá církev, poznáváme Tvoji dobrotu, využíváme je a jsme za ně vděčni.

(pokračování příště)

J. Palacký

INFORMACE:

* V tomto Tomáškovi najdete přehled všech na nich bohoslužeb v letošním vánočním období, tak, jak byly naplánované v době uzávěrky. Vy, kteří se v tomto přehledu vyznáte, poradíte, prosím, těm, kteří se v něm nevyznají. Děkujeme.

* Letošní půlnoční bohoslužba 24.12. bude přenášena Českým rozhlasem na stanici Praha, kromě koled zazní i naším sborem uvedená Hradilova vánoční mše.

* Ve dnech mezi svátky chceme opět ponechat kostel přístupný k návštěvám jesliček. Vloni se osvědčilo, že se příchozí, zvláště dětem věnoval někdo z naší farnosti. Zazpíval s nimi písničku, povyprávěl o Betlému. Letos se této služby ujala o obou svá tečních odpolednech komunita Emmanuel a sbor sv. Prokopa. Našli byste i letos v sobě drobet dobré vůle přijít a rozdělit se o čas a koledu zejména během odpolední volných dnů?

* Ve čtvrtek 11.1. se v kostele po večerní bohoslužbě uskuteční koncert s vánoční tematikou v provedení studentů gymnázia na třídě kpt.Jaroše.

* Na sobotu 13.1. je plánováno (pokud vše dobře dopadne) uspořádání druhého farního plesu, tentokrát v sále Moravské galerie vedle našeho kostela. Vstupenky budou k dispozici pouze v předprodeji, další informace budou zveřejněny včas v ohláškách po nedělních bohoslužbách.

* Od 18.1. (památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů) do 25.1. (svátek Obrácení apoštola Pavla) proběhne týden modliteb za jednotu křesťanů.

* V době sněhové nadílky a následného koulování utrpěla nedávno opravená fasáda zásahy koulemi ze špinavého sněhu. Čas uběhl, sníh roztál, špína zůstala a svědomí ...?

* Do 22.12. je možno využít k nákupu hodnotných uměleckých dárků nabídky Diecézního muzea na Mendlově nám. 1a v Brně (od 10 do 17hod.).

* Biskupství brněnské se opět obrací na všechny lidi dobré vůle, aby podpořili ušlechtilé záměry Mendlovy zdravotní pojišťovny a věnovali pozornost její nabídce možnosti zdravotního pojištění.

* V loňském roce jsme přispěli o misijní neděli sbírkou na tisk Bibli pro Rumunsko. Podle zprávy, kterou jsme obdrželi od České biblické společnosti bylo od všech křesťanů v naší republice vybrán obnos 1.350.000 Kč, za který bylo spolu s dalšími příspěvky vytiskáno a odesláno 25.000 Bibli v rumunštině. Letos se obdobná akce konala ve prospěch Albánie.

* Naše farnost každoročně připravuje prostřednictvím dobrovolníků farmí charity malé vánoční balíčky (cca 45 ks) pro osamělé starší lidi, které během roku navštěvují. Prosíme všechny, kteří by mohli přispět trvanlivým pečivem nebo ovocem do balíčků, aby je přinesli do sakristie ve čtvrtek ráno mezi 8. a 10. hodinou, případně ještě před večerní mší svatou. Za každou pozornost děkujeme.

* Konec roku a příprava účetních uzávěrek možná mnohde ukázaly, že se hospodařilo dobře a že zbylo i něco navíc. Pro ty z vás, kteří byste chtěli přispět ze svého přebytku na dobrý účel, mám několik typů, které se mi dostali v poslední době do rukou (vybírám některé, které by bylo možné řešit darem církvi, další jsou k dispozici):

- předplatné některého z českých deníků nebo časopisů pro naše bohoslovce a kněze
- studující v Římě teologii a bydlící v Collegiu Nepomucenu (mezi nimiž je i náš bývalý kaplan, současný spirituál kolejí, P. Jan Mráz)
- zakoupení české odborné literatury (zejména duchovní a pedagogické) pro knihovnu Nepomucena
- zakoupení studijní a pedagogické literatury pro slovenské misionáře na Sibiři (jedna zásilka již odeslána)
- zajištění nových zpěvníků pro kostel

***S koncem občanského roku chci ještě poděkovat každému z Vás za všechno, co jste dokázali s Boží pomocí v uplynulém roce vykonat pro své bližní. Za práci a oběti, často skryté a neoceněné, za pomoc a soucítění s potřebnými, za vše, čím jste přispěli, duchovně i dary k životu naší farnosti.**

***Z aktivit uplynulého roku se patří zmínit zejména dokončení opravy fasády a soch k výročí osvobození Brna před 350. lety přičítaného ochraně Matky Boží, připomenuté m.j. i společnou mší svatou Brřanů s biskupy v katedrále.**

Na příštím rok plánujeme nové vymalování kostela po čtyřiceti letech. Vzhledem k tomu, že bude obtížné nárokovat státní prostředky, musíme na malování postupně šetřit. V krajním případě by se pracovalo na etapy.

V pastorační oblasti nás čeká především rok svatých Cyrila a Metoděje. Vynikající příležitost k novému zhodnocení všech našich životních cílů a hodnot, které uznáváme a jejich srovnání s kořeny naší víry tak, abychom své síly využívali co nejúčelněji a své úsilí směřovali k jedinému cíli našeho života - Ježíši Kristu.

Všem Vám a zejména těm, kterým jsem nemohl poděkovat osobně, chci vděčnost vyjádřit svým požehnáním alespoň touto cestou.

PĚSTOUNSKÉ RODINY

"Kdo přijme toto dítě v mé jménu, mne přijímá..." Lk.9,48.

Poslední říjnovou neděli uspořádalo Sdružení pěstounských rodin v kině Scala setkání pěstounů z celé republiky. Záměrem bylo kontaktovat rodiče ochotné přijmout děti z kojeneckých ústavů a dětských domovů.

Kino ožilo množstvím dětí - zdravých i postižených, vlastních i svěřených.

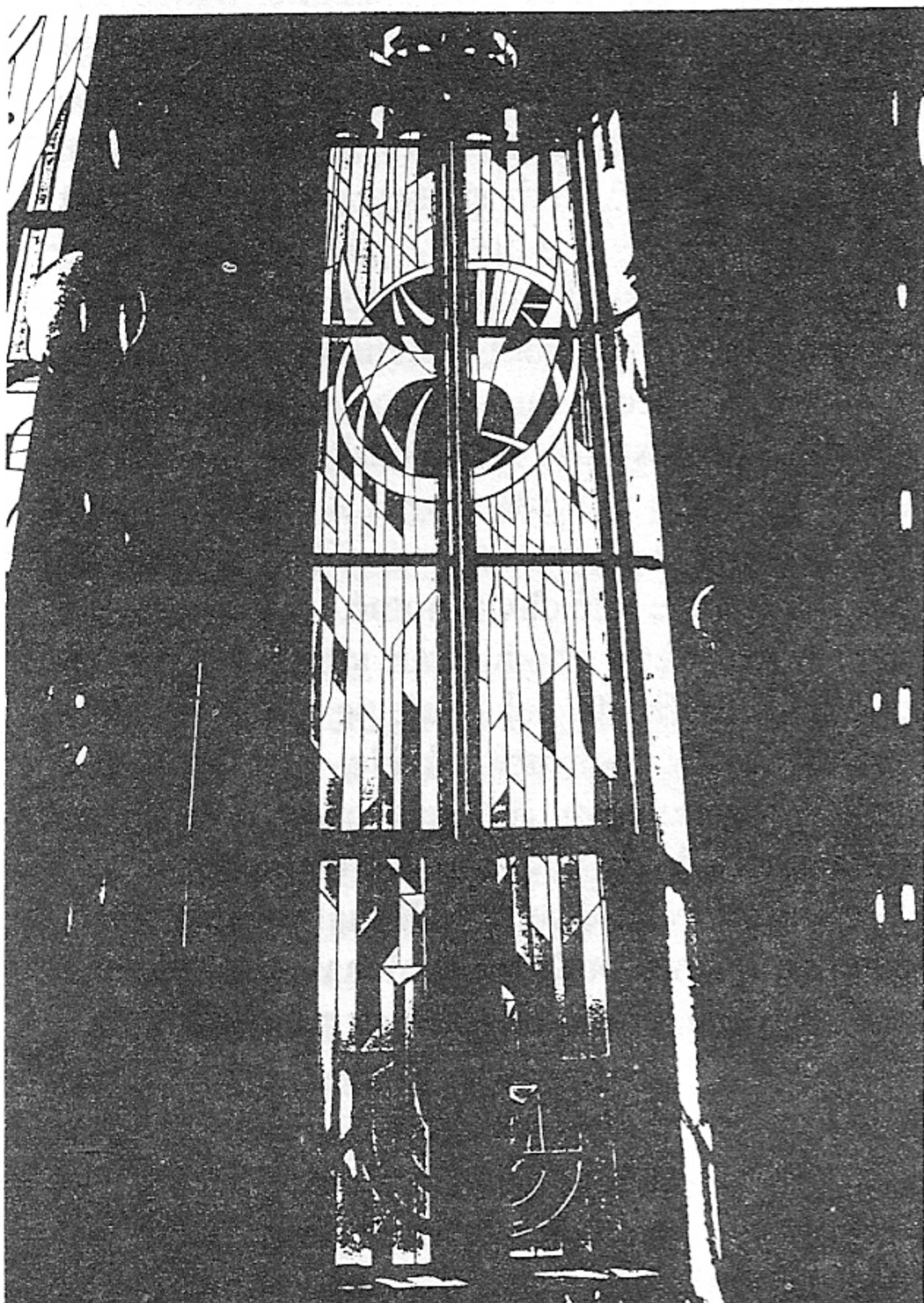
Jednotlivé rodiny svědčily o radosti, ale i starostech s dětmi, přijatými do pěstounské péče. Za všechny jmenuji alespoň rodinu Žižkovských. Tito manželé přijímají dítě s jakýmkoli problémem a v kterékoli životní situaci. Ke svým čtyřem dětem si tito rodiče přibrali ještě devět dalších. Působili přesvědčivě a věrohodně, když bez okázalých gest zcela prostě vyprávěli o své lásce ke všem dětem bez rozdílu. "Když dítě překročí práh našeho domu, překročí práh našeho srdce, a to nelze vymazat," říká s láskyplným úsměvem maminka a tatínek dodává: "Vždycky zachraňujeme duši. A když je zachráněna, je zachráněn člověk."

Za úžasné svědectví lásky ke Kristu a k bližnímu je poděkování všem těmto rodinám tím nejmenším projevem úcty a obdivu.

Marie Davidová

(Setkání se zúčastnilo i několik rodin z naší farnosti. Kontakt: M. Opatřil 42217464. Pozn. redakce)

LUDVÍK KOLEK

VITRAJE

17.12. 1995 - 14. 12. 1995

GALERIE TOM - BOČNÍ JIŽNÍ VCHOD KOSTELA
VSTUP Z KOSTELA PŘED A PO BOHOSLUŽBÁCH

Ludvík Kolek

1933 narozen v Újezdě u Brna
1952 - 1957 studium FMU v Brně, obor věda o
výtvarném umění

Samostatné výstavy:

1980	Muzeum pro křesťanské umění,
Oostende
1964	IV. Bienále Chr. Kunst der Gegenwart,
Salzburg
1965	Mostra Premio Leone Dehon, Bologna
1966	Mostra antologica, Padua, Roma,
II. Mostra internationale, Trieste
	XVI. Salon d'Art sacré, Paris
	V. Bienále Chr. Kunst der Gegenwart,
Salzburg
1967	XVII. Salon d'Art sacré, Paris
1968	XVIII. Salon d'Art sacré, Paris
	VI. Bienále Chr. Kunst der Gegenwart,
Salzburg
1970	Mostra Capodano, Roma
	37 Exposition des surindependants, Paris
1971.	Exposition internationale, Paris
	Salon international, Biarritz
	XXII. Grand Prix international, Deauville
1972	Salon des independants, Paris
1981 - 1989	Coxida, MAE - evropský svaz
výtvarníků, Belgie
1991	Znak a svědectví, Praha, Brno
1993	Dům a znamení, Diecézní muzeum Brno

Exponáty výstavy:

Střížov u Jihlavy, farní kostel, 1973

Celkový pohled do presbytáře,
Narození sv. Jana Křtitele, okno kostela, hutní sklo
Křest sv. Jana Křtitele, okno kostela, hutní sklo
Stětí sv. Jana Křtitele, okno kostela, hutní sklo
Oslavení sv. Jana Křtitele, okno kostela, hutní sklo

Jedovnice, farní kostel, 1974

Povolání sv. Petra, okno kostela, hutní sklo
Ukřižování sv. Petra, okno kostela, hutní sklo
Obrácení sv. Pavla, okno kostela, hutní sklo
Stětí sv. Pavla, okno kostela, hutní sklo

Hoštka u Litoměřic, farní kostel, 1975

Zvestování, vitraj
Ukřižování, vitraj
Vzkříšení, vitraj
Seslání Ducha sv., vitraj
Poslední soud, vitraj

Horní Libochová, kaple, 1993

kaple, realizace architektonického návrhu
kaple, interiér, oltářní stěna, vitraj
Dějiny spásy, vstupní stěna, vitraj
Seslání Ducha sv., vitraj

Hustopeče, děkanský kostel, 1994

Eucharistická modlitba, původní okna, vitraje
děkanský kostel, realizace architektonického návrhu
Vzkříšení, Nanebevstoupení, vitraje
Seslání Ducha sv., vitraj

ZAPOMĚNOUT NA SEBE

Básníci nazývají stáří podzimem života a tento jejich názor je založen na pozorování přírody. Když se díváme na přírodu kolem sebe, vidíme, že se na podzim zbavuje veškeré nádhery, kterou hýřila v létě a na jaře. Po bouřlivém rozvoji nastává uklidnění, sklízí se plody a hodnotí se uplynulý rok.

Když se zadíváme na stromy na podzim, vidíme, že mráz s větrem zbavují stromy listí, zaschlých a odumřelých větvíček a zůstane pouze kmen, silné větve a kořeny, které spojují strom se zemí a které začnou dodávat stromu potřebné živiny, když na jaře nastanou vhodné podmínky.

I s námi lidmi je to podobné. Věk a nemoc nás zbavují všeho, co je pro nás zbytečné a naše pevnost a schopnost duchovně žít záleží na naší víře, která nás spojuje s Bohem. Čím je naše víra pevnější a hlubší, tím jsme v bolesti vyrovnanější a tím lépe chápeme její smysl. Vírou do naší duše proudí život, který naší duši proniká a i když třeba neumíme slovy o své víře mluvit, vydáváme svědectví ostatním lidem, se kterými se stýkáme. Je to skutečný život, který neskončí tělesnou smrtí, ale bude pokračovat ve věčném životě s Bohem.

I když na nás Bůh sešle zkoušky, které se nám zdají být těžké, stále si musíme být vědomi skutečnosti, že Bůh nás má rád a je s námi, i když cítíme, že na nás ostatní zapomněli.

Když jsme tak unavení a vyčerpaní, že nejsme schopni vydat ze sebe nic, co by mělo podle našeho názoru nějakou hodnotu, stačí

naše dobrá vůle udělat to, co je v té chvíli možné.

Stačí naše dobrá vůle zapomenout na sebe a svoje problémy a věnovat svoji pozornost a zájem druhému člověku, který třeba prožívá strach, úzkost, pocit opuštěnosti a beznaděje. Když se o to snažíme, má to pro nás velikou cenu, protože zdokonalujeme svoji lásku k druhým lidem a současně si uvědomujeme, že nejsme středem všeho dění. Vidíme kolem nás druhé, kteří snášejí větší bolesti než my, snášejí je velkoryse, bez reptání nebo naříkání. My v nich máme vidět trpícího Krista a snažit se svou službou bližnímu sloužit Jemu.

Když projevíme dobrou vůli pomáhat a sloužit lidem kolem sebe, naskytne se nám k tomu mnohem víc příležitostí a možností, než čekáme a dostaneme vždy víc sil a schopností, než kolik bude v té chvíli nutné.

Není tedy vhodné mít strach z toho, co nás ještě v životě čeká, ale je třeba se stále vychovávat k naprosté důvěře v Boha, který svou prozřetelností řídí náš život a v každé situaci nám dá to, co právě potřebujeme.

Čím větší důvěru v Boha budeme mít a čím víc na něj budeme spoléhat, tím budeme vyrovnanější v těžkých chvílích našeho života.

O.Josef Šik

POVEDLO SE - PRVNÍ ZPRÁVA

Sestry a bratři,

v červnovém čísle "Tomáška" jsme Vás informovali, že všichni zájemci o ADOPCI NA DÁLKU (jednotlivci, rodiny nebo celá společenství) již mají přiděleného chlapce nebo děvčátko, jehož vzdělání sponzorují částkou 3.600,-Kč ročně a s nímž si nyní mohou dopisovat nebo se i snažit malými dárky udělat radost a zmírňovat chudobu, v níž tyto děti žijí. Dnes bychom se s Vámi chtěli podělit o naše

první zkušenosti s touto formou pomoci dětem v Indii a jako prvního Vám blíže představit patnáctiletého Inda Bhaskara Mahabaleshwara Naika, za něhož uhradilo sponzorský poplatek společenství několika našich sester. Tento chlapec má sestru a invalidního bratra. Rodiče jsou velmi chudí, jsou hinduisté a patří ke kastě Namadhari.

O vzdělání chlapce Bhaskara se stará dobrovolná organizace BALA PRAGATHI KENDRA, zřízená karwarskou diecézi v září 1990. Hlavním cílem této organizace je poskytnout každému malému a dosud nevzdělanému dítěti možnost, aby si mohlo vytvořit předpoklady pro výkon nějakého zaměstnání a tak mohlo vést lepší život.

Výstižně charakterizuje cíle organizace text, otištěný v jedné brožuře pod obrázkem indického děvčátka, prosícího se sepjatýma rukama:

"Jsem dítě.
Všichni čekali na můj příchod.
Všichni se zájmem pozorují,
co ze mne bude.
Budoucnost je na vážkách,
poněvadž zítřejší svět bude takový,
jaké jsem.
Jsem dítě.
Přišlo jsem do vašeho světa,
o němž nic nevím.
Proč jsem přišlo? Nevím.
Jak jsem přišlo? Nevím.
Zajímá mne to.
Jsem zvídavé.
Jsem dítě.
Máte ve své ruce můj osud.
Do značné míry ovlivníte,
budu-li úspěšné nebo ne.
Prosím vás, věnujte se mi.
Naléhavě vás prosím,
vychovávejte mne.
Tak se mohu stát požehnáním pro
tentot svět."

Ale teď už se seznamte s Bhaskarem M.Naikem tak, jak se sám představil v dopise svým "maminkám":

"Nejdražší sponzorští rodiče,

Vaše sponzorované dítě Bhaskar píše tento první dopis a prosí Vás o požehnání. Doufám, že se Vám z milosti Boží vede dobré stejně jako mně zde.

Byl jsem velice šťasten, když jsem se dozvěděl od sociálního pracovníka z Bala Pragathi Kendra, že se nabídlo několik maminek, aby mne přijaly za své sponzorované dítě. Překládají mi Vaše dopisy. A tak bych chtěl nejprve všem maminkám poděkovat za Vaše velkorylé srdce. Ať Vám všem Bůh požehná a dá Vám dobré zdraví. Také členové mé rodiny jsou Vám vděční.

Nyní bych Vám chtěl představit svou rodinu. Můj otec Mahaleshwar pracuje jako kuli (pomocný dělník). Maminka Laxmi je v domácnosti. Bratr Laxman není zdrav. Je postižený, poněvadž jako dítě prodělal dětskou obrnu. Nemůže pracovat. Navštěvuje školu a studuje v 7.ročníku. Já studuji na střední škole ve městě Kannadě. Sestra Leelavathi je vdaná.

Žijeme ve vesnici Rameshwarkambi, vzdálené 2km od města Honavar. V naší vesnici nemáme žádná lepší zařízení a musíme chodit pouze do města. Patříme ke státu Karnataka a náš okres je Kaewar.

Velice Vám děkuji, mé drahé maminky, za Vaši vzpomínu k mým narozeninám a za zaslané peníze. Sestra Maria Goretti mi řekla, že koupí něco pro celou naši rodinu.

Milé pozdravy od celé naší rodiny. Napište mi, prosím, o Vašich rodinách a pošlete mi, prosím, Vaše fotografie. Velice se

těším, že uvidím všechny své milující maminky. Budu se za Vás všechny modlit

Tak končím s mnoha srdečnými pozdravy. Sladké políbení všem mým maminkám.

Váš milující syn
Bhaskar M.Naik".

Věříme, že Vás tyto řádky zaujaly a těšíme se, že Vám budeme moci v některém dalším "Tomáškovi" představit zase jiné z našich sponzorovaných dětí, o němž nám jeho sponzorští rodiče poskytnou informace.

Kaďourkovi

**Komunita
Emmanuel**

BETLÉM

Vánoce jsou pro naši komunitu živou připomín - kou naší spirituality. Už dříve jsme zde vzpomněli, že jejími třemi základními sloupy jsou adorace, soucítění a evangelizace.

A právě toto všechno nám připomíná český betlém. Vždyť prvním adorátorem našeho Spasitele byla jeho Matka. Ještě než se Dítě narodilo, vytryskl z jejího srdce hymnus Magnificat. V betlému ji vidíme jako adorátorku vděčně se sklánějící nad jesličkami. Se svatým Josefem chápou nejlépe, kdo v nich leží. A pak vidíme, jak se k betlémské jeskyni sbíhají ze všech stran další adorátoři -"darovníci", aby se poklonili Pánu.

Ale ti nám už spíše připomínají druhý sloup naší spirituality: soucítění.. Vždyť žádný z nich nejde s prázdnou. Dojati chudobou Spasitelovou vezmou, co dům dává - vánočku z kuchyně, ovoce ze sadu, zvířátko ze stáda, aby je přinesli Pánu.

Evangelizaci nám představuje především anděl, který budi pastýře. Jsou první

ve světě, kteří slyší radostnou zvěst: "Narodil se vám Spasitel !" A sbor andělů ohlašuje slávu na nebi a pokoj na zemi. Snadno si dovedeme představit, že z těch, kteří slyšeli tak úžasnou novinu, si to žádný nenechá pro sebe. A tu se tak trochu zastydíme, že nám také srdce tak nepřetéká radostí, že bychom zatoužili jít do celého světa, abychom všechny probouzeli z duchovního spánku: Bůh vás miluje. Z lásky k nám se stal jedním z nás. Jeho jméno je Emmanuel: Bůh s námi.

Tuto misijní povinnost nám zvláště připomenou na Zjevení Páně tři králové, kteří se objeví v betlémě. Představují všechny, kteří ještě o Kristu neslyšeli. A možná to očekávají od nás.

A ještě důležitou malíčkost. Český betlém je především podívaná pro děti. A pak pro ty z dospělých, kteří mají dětské srdce. A to je také stálý úkol komunity: připomínat, že Boží království je výhradně pro děti. Vždyť právě o vánocích si nejvíce uvědomujeme, že Boží syn se stal jedním z nás, abychom se i my stali Božími dětmi.

Ludvík K.

VÝLET

Na sraz v 8,15 hod. došli všichni. Vzhledem k výjimečnému datu (11.listopad) byl zvolen neobvyklý druh dopravy, tj. samohyb pro persóny v počtu 2ks. Všech 14 účastníků se tam krásně vlezlo, i když byly jisté problémy (okno zadních dveří bylo nutno stahovat ručně).

Po krátké prohlídce sakrálního skvostu v Ochozi vyrazila naše výprava na plánovanou trasu. Po ostrém výstupu se na horizontu objevila postava, napadající na jednu nohu, na hlavě měla zelený myslivecký klobouček a na rameni pušku. Byl to náš anděl strážný. Upozornil nás, že je tu dneska hon a že vstupujeme do pásmu honitby. Proto se naše výprava raději otočila, aby myslivci neměli večer 14 trofejí navíc.

V průběhu další cesty o.kaplan vykládal našim nejmenším různé (někdy až neuvěřitelné) historky, ve kterých figuroval nezjištěný počet mrtvol. To proto, aby nebyli tak hluční. Za Ochozí se k naší smečce připojil pes. Po hodině cesty jsme došli k jeskyni Pekárna, kde byl poskytnut zasvěcený výklad profesionálním průvodcem. Zhruba ve 12,00 hod. byl oběd. Otec požehnal psa a dali jsme se do jidla. Mezitím Slávek zahájil dělostřelecký průzkum šíškami, který posléze vystupňoval na bubnovou palbu. Byl po zásluze potrestán, načež bylo rozhodnuto, že si musíme pospíšit.

Navštívili jsme Hostěnické propadání (výjimečně nemělo nic společného se školou) a přes Hostěnice jsme dorazili do údolí Říčky a zpět k rozcestí pod jeskyní Pekárna. Tam proběhla bitka s papírovými koulemi a hra "7 sedmiček". Někteří méně zainteresovaní laxně přihlíželi, či svalovali na kamarády klády a kameny. Takže můžeme říci, že hra všechny bavila., i když nutno podotknout, že místní hrobník si mnul ruce zbytečně. Poslední hríčkou této anabáze bylo přísloví, napsané na kamenech v potoce ("Mluviti stříbro, mlčeti zlato"). Někteří viděli, ale neudrželi, jiní neviděli, zaslechli, hrubě zkomolili a přeházeli. Takže když jsme se s Vojtěchem dozvěděli, že

"Mlčeti stříbro, mluviti zlato", bylo jasné, že v této hře není vítězů, pouze poražených. Do Ochozi to bylo co by kamenem dohodil a tak se posledních 500m neslo ve svižném tempu.

Auta nás dovezla do salesiánského střediska mládeže v Brně-Líšni, kde všichni dostali dvě buchty pro zlepšení vzhledu i nálady. Dostali jsme také hrnek tvrdší tekutiny na zahřátí (jednalo se o slazený ruský čaj - pozn. redakce).

Po krátkých závodech na místní 80m dlouhé komunikaci, připomínající zmenšenou velkou cenu F1, následoval odvoz ke sv.Tomáši, kde proběhlo poslední rozloučení s účastníky výletu.

Gert

CO JE SLYŠET V TRAMVAJI

"Už zase Vánoce," pronesl otráveně chlapec, "opravdu nechápu, co na tom kdo vidí. Na co se mám jako těšit?"

Další kluk mu dal za pravdu: "Naši už šílejí dobrej tejden, furt uklízet, mejt vokna, nábytek skla u knihovny, kdo je jim na to zvědavej? Jsou jak malí, myslí si, že nevím kam schovávají dárky, který pak strčí pod stromek a já abych pak dělal, jak jsem nadšenej a vděčnej."

"Taky ti dávají takový hloupý dárky?" zareagoval první chlapec a pokračoval: "Naši jsou úplně nemožní, vždycky dostanu něco, co se líbí jím a to, co by se líbilo mně, to je nezajímá. Potřebuju novej magneták, ten starej, co mi dali loni už za nic nestojí.

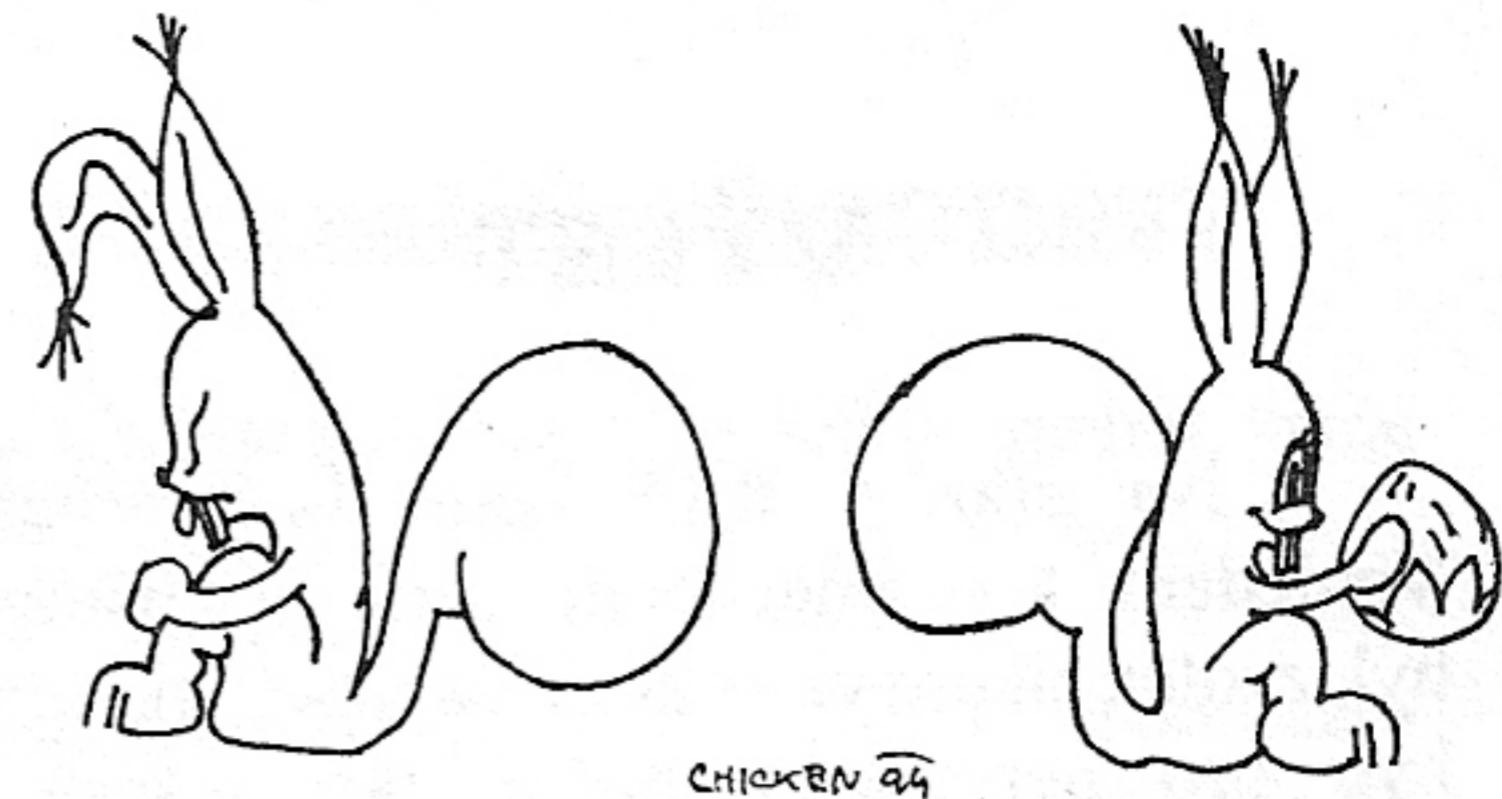
"Máš pravdu, kámo," přizvukoval mu druhý kluk, " člověk si pracně našetří nějaký prachy a přijdou do toho Vánoce. Já bych do toho praštíl, teď musím koupit nějaký dárky našim a bráchovi. Beztak jim koupím něco, co pak leží ve skříni, ale dát jím to člověk musí: to by bylo řečí, že je nemám rád! A pak čekají, že budu celej vodvázanej z toho, co koupí oni mně. Kdyby mi raději dali ty prachy, co do toho vrazí, já už bych věděl, co s nima," zasnul se.

"To je fakt. Jediný, co mně s Vánoce ma smíruje, je cukroví, máma ho peče spousty, ale nechce mi dát, prej až na Štědrý den. Pak je toho tolik najednou, že je všem špatně, jak se přejíme. Máma tahá plný tašky drahýho jídla, všechno to schovává na Štědrej den, ale co z toho kdo má, když už nemůžeme za chvíliku jídlo ani vidět. A ty jejich sváteční obličeje jednou za rok, naštěstí se vždycky stejně brzo pohádaj a alespoň je nějaká legrace," zakončil první chlapec debatu a dál se loudali směrem k domovu.

Dáša B.

Možná, že takoví kluci nebo jejich rodiče dorazí během svátků do našeho kostela. Dáme jim na jeho, že sem nepatří nebo je, třeba jen gestem, přijmeme?

redakce

VÁNOČNÍ SRDÍČKO

Je zima. Opravdová zima se spoustou sněhu, který se krásně třpytí a celý les proměnuje v tichou bílou pohádku.

Sníh mírně sklání k zemi i větve vysokého smrku, na kterém bydlí maminka veverka a její dvě neposedné holčičky Čiperka a Hopka. Právě teď si obě hrají ve svém pokojíčku. Je tam pěkně teploučko a hodně veselo, ale zato tam není vůbec žádný pořádek.

"No tohle," maminka veverka nakoukla dovnitř a jen spráskla ruce. "Honem uklízet! Za chvíli přijde na návštěvu veverka Zrzečka ze Starého Lomu!"

"Jú, Zrzečka," vypískly veverušky a až se zajíkly radosti. Veverku Zrzečku měly totiž ze všech nejradej. Uměla vyprávět tak napinavé příběhy, až se ježil kožíšek. Anebo ty její hry, při kterých se tolik nasmály, že je pak bříško bolelo.

"Jdeme na to," zavelela Hopka a pustily se do úklidu. A že to byly šikulky, za chvíli se v pokojíčku všechno jen lesklo.

"Tuhle krásnou borovou šišku si dáme na stůl na okrasu," povídá Čiperka a spokojeně se rozhlíží po uklizeném pokojíčku.

"Kdepak na stůl, tady na poličce ji bude mnohem líp vidět," odporuje Hopka a položí šišku na poličku.

"Hned ji dej na stůl," křičí Čiperka a hrne se pro šišku.

"Necháš ji," odstrčí ji Hopka tak prudce, až Čiperka klopýtne a upadne.

"Jau," vypískne, ale hned vyskočí rovnou na Hopku. Buší do ní tlapičkami seč jí síly stačí. To se ví, že si to Hopka nenechala líbit. Byla z toho ukrutná pranice.

"Tak," ozval se najednou ode dveří maminčin hlas. "To se pěkně chystáte na milou návštěvu. Nevíte, že nestačí poklidit v pokojíčku, ale že nejdůležitější je mít pěkně čisté a vyzdobené srdíčko? Zrčečka by z vás měla pramalou radost!"

Veverušky stojí se sklopenou hlavou a stydí se. První se vzpamatuje Hopka. Vezme šišku a podává ji Čiperce: "Měla jsi pravdu. Dej ji na stůl, tam to bude nejlepší."

"Ba ne," kroutí hlavou Čiperka, "na poličce je ji líp vidět."

Chvíli se na sebe dívají a pak se dají do smíchu.

"A víš co?" vypískne najednou Čiperka. "Dáme tu krásnou šišku Zrčečce k Vánocům!"

"Bezva nápad!" jásá Hopka. "Ta bude mít radost!" a Hopka samou radostí udělá ve vzduchu kotrmelec.

Ale co to? Někdo už tuká na okénko. Tak tak, že stačily uklidit šišku do tajné skrýše za postýlkou, a už je tu Zrčečka. Pro každou má sladký oříšek a pěkně se na ně usmívá. "Dneska se spolu naučíme novou koledu. Vánoce jsou za dveřmi!"

"Ano, ano," chichotají se veverušky, "Vánoce jsou za dveřmi." A zpívají a je jim spolu moc dobře. Že by snad proto, že mají čistá a vyzdobená srdíčka?

INZERCE

Studentské centrum sídlící pod patronací jezuitů na Kozí ul. 8 prosí o možnost podnájmů věřících studentů. Studenti mají doporučení duchovního správce z místa bydliště. Prosíme o pomoc

Kontakt: Kozí 8, 3 patro, tel. 42216694

DO NOVÉHO ROKU S ÚSMĚVEM

Ze všeho nejdůležitější je
zůstat sám sebou

Jeden moderní malíř velmi toužil namalovat papeže Jana XXIII. Svatý otec nakonec svolil, usedl na křeslo pozoroval malíře. Ten stál u plátna a tam udělal šmouhu, tam udělal tečku až byl konečně hotov. Papež se přišel podívat a požádal malíře, jestli může něco dopsat. "Jistě Vaše milosti, bude to pro mě nesmírná čest. Papež vzal štětec a napsal: Mt 14,27. Malíř poděkoval aběžel domů podívat se co je to za verš. Otevře Písma a čte: " Nebojte se, já jsem to."

Baví se tři kluci. "Můj strejda je biskup a když jde po ulici zdraví ho lidé " Vaše excelence." To nic není můj strýc je kardinál a lidé mu říkají "Vaše emimence." "To vůbec nic není", říká třetí, " můj strýc je farářem a když káže tak lidé říkají: "Páne Bože!"

Vánoční období 1995-96 ve farnosti sv.Tomáše v Brně

Pondělí-sobota 18.-23.12.

bohoslužby 6.30, 7.30, 17.30

středa-pátek 20.-22.12

příležitost ke sv. zpovědi od 15.00

Neděle 24.12. Štědrý den

bohoslužby 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00
vánoční mše v 16.00 vánoční, zejména pro děti
a rodiče v 24.00 půlnoční (přenášená
Českým rozhlasem)

pondělí 25.12.

Slavnost Narození Ježíše Krista bohoslužby
6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00, 19.30

15.00 koledy se společenstvím Emmanuel * po
celé odpoledne možnost návštěvy kostelních
jesliček

úterý 26.12. Svátek sv. Štěpána

bohoslužby 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a
v 19.30

pobožnost u jesliček v 15.00 (zamyšlení a
koledy spolu se sborem sv. Prokopa) * po celé
odpoledne možnost návštěvy jesliček

Svátek apoštola Jana | 27.12. |

Svátek betlémských dětí | 28.12.

Sv. Tomáše Becketa, mučedníka | 29.12. |

Sobota vánoční 30.12.

bohoslužby v 6.30, 7.30, 17.30

neděle 31.12. Svátek svaté Rodiny

bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00 a 11.00

* při mši sv. v 9.00 a v 11.00 obnoví
přítomní manželé své sliby

ve 23.00 mše sv. na zakončení občan.
roku

pondělí 1.1. 1996 Nový rok- Matky Boží *
bohoslužby 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a
v 19.30

úterý 2.1. bohoslužby 6.30, 7.30, 17.30

středa 3.1. bohoslužby 6.30, 7.30, 17.30

čtvrtek 4.1. bohoslužby 6.30, 7.30, 17.30

pátek 5.1. bohoslužby 6.30, 7.30, 17.30

**sobota 6.1. Slavnost Zjevení Páně ("Tří
králů")**

* bohoslužby 6.30, 7.30, 17.30

(při večerní bohoslužbě svěcení vody,
křídy a kadidla)

**neděle 7.1. Svátek Křtu Páně (konec vánoční
doby)**

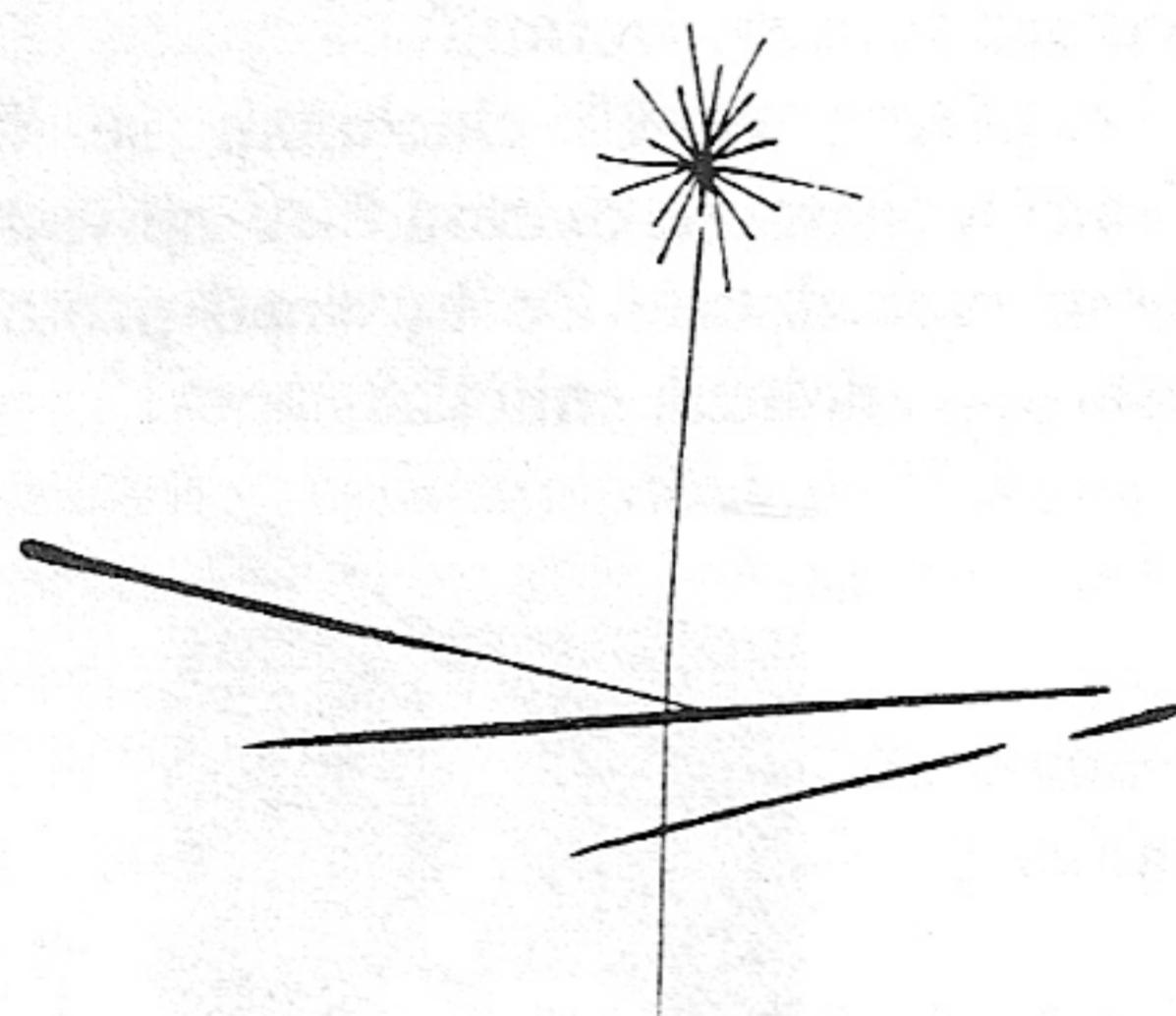
* bohoslužby 6.00, 7.45 (latinská), 9.00,
11.00, 19.30

Další dny jsou bohoslužby pravidelné:

všední dny * 6.30, 7.30, 17.30

neděle * 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00, 19.30

Ve čtvrtek 11.1. 1995 v 19.00 v kostele koncert
studentů gymnázia na třídě kpt. Jaroše

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: **Rímsko-katolický farní úřad sv. Tomáše v Brně,**
Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15

Redakce: **P. Mgr. Jiří Kaňa, farář**
Ing. Vít Janků, Anička Davidová, Jana Janků,
Dagmar Běčáková

Grafika: **Ing. Arch. Zdeněk Bureš**
DTP: **Dr. Zdeněk Buršík, M.B.A.**

Tisk: **Petrinum, Veveří 15, 602 00 Brno**
